

Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek	Osztályozás
			Tárgy 725.091
Szerző			Hely
Cím A jövődő Budapestje.			Idő 1902
Forrás: Pesti napló			Személy
Bp. (Hely)	1902 X/26 (Idő)	(Köt. v. füz.)	Helyszám

A jövődő Budapestje.

— A Közmunkatanács. —

A jövődő Budapestjének megteremtését a közmunkatanács magának tartja fenn. Hogy bebizonyítsa, milyen életre való s mennyire nem igazak azok a hírek, amelyeket tehetetlenségéről szeltében beszélnek: jelentést adott ki a — munkásságáról. A maga jelentésében a közmunkatanács meg van elégedve a maga működésével.

Próza költeményt ír arról, mi mindent fog tenni a Gellérthegygyel. A Gellérthegy déli oldala —ugymond — klimatikus jellegénél fogva arra van predestinálva, hogy parkja legyen a belső városnak. Természetes üdülőhelylyé kell válnia e környéknek, hogy a közönség fesztelenül járhasson rajta. Hát ez okos terv, de ha a közmunkatanács maga is elismeri, hogy klimatikus jellegénél fogva üdülőhelylyé kell válnia a Gellérthegy déli oldalának, akkor miért szándékozik 8—10 %-os emelkedésű utakat építtetni a hegyre? Hiszen ilyen meredek utat nem tud megmászni a beteg ember, már pedig a gellérthegyi park létesítésének csak úgy lenne értelme, ha a beteg ember is hasznát venné. Egyébként úgy értesülünk, hogy a fővárosnak módosításai vannak ezekre az utatervekre nézve.

A közmunkatanács eldicsekszik azzal, hogy most már 37 méter széles körutakat épített; de arról nem emlékezik meg, hogy az Attila-körút csak 19 méter széles. Már most miként akarja lerakni a közmunkatanács erre a hol keskeny, hol széles körútra a villamos vasut kettős sínparját? Beszél a jelentés a pénzügyi palota építéséről. Hogy mennyire szereti a közmunkatanács a keskeny utcákat, az bizonyítja legjobban, hogy a 24 méter magas pénzügyi palotát öt méternyi széles utcába építtette bele. Így aztán nem csoda, ha a pénzügyi palota hivatalai oly sötétek, hogy már kora reggel meg kell kezdeni a világitást. De hát a villamos társulatnak is élnie kell. Eldicsekszik a közmunkatanács jelentése a központi városház környékének szabályozásával, holott úgy tudjuk, hogy ez a sza-

bályozás Devecis Ferenc fővárosi műszaki tanácsos érdeme. Ellenben az már teljesen a közmunkatanács érdeme, hogy protekciós nagyságoknak megengedte, hogy a főváros külső részein ötemeletes házakat építsenek s megakaszszák az egészséges hegyi levegőt, hogy bejöjjön abba a belvárosba, amelynek több, mint egy harmada még most sincs kiépítve. Hosszu cikkben foglalkozik a jelentés a katonai laktanyák megváltásával, de azt az igazságot ügyesen eldugja a sorok között, hogy a kaszárnyákból csak azok jutottak a fővárosnak, amelyeknek semmi hasznát nem vehette és amelyek helyett új kaszárnyákat kellett építenie. Ellenben az a kaszárnya, amelylyel kitűnő üzleteket lehetett csinálni, nevezetesen az Ujépület telke, az természetesen a közmunkatanácsnak maradt.

Még csak azt akarjuk megemlíteni, hogy azok közül az új utak közül, amelyek építését a jelentés szintén a közmunkatanács érdemének tudja be, a Margit-körutat kivéve, nem a közmunkatanács építtette és makadámoztatta, hanem a főváros. A közmunkatanács azonban jónak látja, hogy a belügyminisztert a valóságnak meg nem felelő módon informálja a saját munkásságáról. Pedig nagyon helyes lett volna, ha egy-két szóval informálta volna a minisztert a közmunkatanács arról is, hogy például a budai Lánchídő és Fiume szálló közé tervezett villamos vasutat kinek a kedvéért akarta a föld alatt megépíttetni; kié az a palota, melynek az előkelőségén rontottak volna a villamos sinjei? Helyes lett volna, ha az új építési szabályzat tételénél rámutatott volna a jelentés arra is, hogy kinek a kedvéért engedték meg az ötemeletes paloták építését? Elfelejtette a jelentés megmagyarázni a

miniszternek, hogy kinek az érdeme az, hogy a terjedék-egyezményt úgy kötötték meg, hogy abból a fővárosra csak károk háramoljanak?

Ezekről a fölöttébb érdekes dolgokról azonban egy árva szóval sem emlékezik meg a bőbeszédű jelentés.